

Романій С.М., Солодовник Т. В.

ВПЛИВ ЗАНЯТЬ ІГРОВИМИ ВИДАМИ СПОРТУ НА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ КЕРІВНИКІВ ПЕРСОНАЛОМ

Однією з умов всебічного розвитку особистості є його фізична підготовленість, як результат фізичного виховання, заняття спортом. Формування особистості, яка поєднує в собі духовне багатство, моральну чистоту і фізичну досконалість, стало програмою виховання людей у сучасному суспільстві.

Однак спорт виступає не тільки як засіб покращення фізичного розвитку, зміцнення здоров'я, розвиток рухових якостей. В поєднанні з іншими засобами виховання спорт сприяє всебічному розвитку людини. Вирішуючи загальноосвітні завдання, заняття спортом впливають на підвищення культури людини (зокрема фізичної), утверджуючи в її свідомості вирішальне значення розумової і фізичної активності для розвитку особистості, формування потреб у систематичних заняттях спортом, готовності до раціональної організації рухової діяльності протягом дня, оволодіння необхідними гігієнічними навичками, а також системою знань про шляхи збереження і зміцнення здоров'я, покращення працездатності, на розуміння суті спорту, його соціального значення і місця в суспільстві.

Спорт впливає на моральні якості, розвиток, волевої та емоційної сфер людини, естетичних і етичних уявлень і потреб. Він впливає на формування характеру людини, тобто тих особливостей особистості, які відбиваються на вчинках і відносинах з іншими людьми та зовнішнім світом[1, с. 34].

Виходячи з цього, предметом дослідження стали проблеми особистісного становлення молодих людей, життя яких буде тісно пов'язане з керівництвом персоналу.

Якості особистості керівника — найстійкіші характеристики, що мають вирішальний вплив на управлінську діяльність.

У психологічному аспекті вони залежать від характеру, структури, спрямованості, досвіду, здібностей особистості, умов праці. Це складні, багатогранні феномени, конкретні вияви яких залежать від структури особистості і від дії різних чинників. Наприклад, дисциплінованість керівника може залежати від самоконтролю, внутрішньої організації, усвідомлення своєї соціальної ролі, а також від боязні несподіваного контролю вищих управлінських структур.

Найчастіше виокремлюють такі обов'язкові для управлінця якості:

1. Компетентність (кожен керівник має знати, як виконувати свою роботу на високому професійному рівні).
2. Висока відповідальність, особиста гідність.
3. Відчуття нового та вміння йти на розумний ризик, творчо розв'язувати проблеми, сміливість у прийнятті рішень.
4. Гнучкість, розуміння ситуації, гостре сприйняття нових потреб, відчуття часу, подій.

5. Висока працездатність, постійне прагнення бути кращим і робити все якнайдосконаліше.

6. Комунікабельність, здатність установлювати контакти.

7. Увага до підлеглих.

Усі ці якості мають інтегральний характер, адже містять у своєму складі простіші компоненти. Наприклад, здатність творчо розв'язувати проблеми залежить від загального складу особистості, типу мислення, інтуїції тощо

Мета фізичного виховання витікає з основного завдання виховання, яке полягає в необхідності підготувати всебічно розвинутих, активних та здорових членів суспільства, що органічно поєднують в собі гуманістичні і загальнолюдські позитивні риси особистості, гармонію фізичного та психічного розвитку[3, с. 15]..

Ігрові види спорту грають велику роль у системі фізичного виховання та розвитку особистісних якостей майбутніх керівників.

Серед багаточисленних видів спорту, які культивуються у системі фізичного виховання України, футбол займає одне з провідних місць. Важко назвати інший вид спорту, який міг би змагатися з ним у популярності.

Доступність цієї гри, простота інвентарю й обладнання, величезна емоційність ігрових ситуацій, необхідність проявлення волі і мужності при подоланні дій суперників роблять футбол як вид спорту цінним засобом фізичного виховання. Футбол дозволяє без великих матеріальних затрат досягти високого ступеня фізичної підготовленості та розвивати швидкість, силу, витривалість, спритність і багато інших рухових якостей, виховувати сміливість, дисциплінованість.

Волейбол – один із найбільш захоплюючих і масових видів спорту, який одержав усенародне визнання. Як один із видів спортивних ігор грає велику роль у системі фізичного виховання, сприяючи усебічному фізичному розвитку, моральному і естетичному вихованню підростаючого покоління. Його відрізняє багате і різноманітне рухове утримування, високий темп ігрової діяльності, миттєва зміна напрямку і швидкості руху, висока емоційність, оволодіння спритністю і витривалістю. Гра у волейбол потребує від фізичних можливостей максимального прояву, вольових зусиль і уміння користуватися надбаними навичками. Завдяки своїй емоційності гра у волейбол є не тільки засобом фізичного розвитку, але й активного відпочинку. Висока динамічність, емоційність та інші її особливості пред'являють великі вимоги як до фізичного розвитку, так і до виконання технічних і тактичних прийомів гри.

Баскетбол - одна з найпопулярніших ігор в нашій країні. Баскетбол має не тільки оздоровчо-гігієнічне значення, але й агітаційно-виховне. Заняття баскетболом допомагають формувати наполегливість, сміливість, рішучість, чесність, впевненість у собі, почуття колективізму. Але ефективність виховання залежить, насамперед, від того, наскільки цілеспрямовано в педагогічному процесі здійснюється взаємозв'язок фізичного і морального виховання[5, с. 224].

Фізичне виховання є основою для розвитку особистості взагалі. Його значення в формуванні особистості молоді полягає в наступному:

- фізичне виховання створює передумови для повноцінної розумової роботи;

- фізичне виховання забезпечує активність людини в продуктивній праці, так як фізично здорова людина здатна переносити великі навантаження;

- правильне фізичне виховання, участь у спортивно-масових заходах сприяють формуванню товариства, колективізму, вимогливості до себе, а також зміцненню волі.

Таким чином, фізичне виховання забезпечує формування цілого ряду ознак соціально адаптованої особистості - активна участь у трудовій діяльності, формування вмінь жити і діяти в колективі і т.д.

Фізичне виховання зіставляється з поняттям фізичного розвитку. Фізичний розвиток включає в себе ті якісні зміни, які відбуваються в процесі зміцнення і вдосконалення фізичних сил людини і його здоров'я під впливом сприятливого природного середовища та спеціально організованого виховання. Тобто фізичний розвиток виступає як результат фізичного виховання.

У процесі занять спортом у студентів формуються і розвиваються наступні ціннісні орієнтації:

- уявлення про здоров'я як до цінності;

- спілкування з однолітками і дорослими людьми;

- спортивні вміння як здатність захистити себе та інших;

- спортивні знання, уміння й досягнення як основа визначення свого місця в житті[2, с.42].

Таким чином, спортивна діяльність, по-перше, є цінністю для студентів, по-друге, забезпечує формування тих ціннісних орієнтацій, які важливі для високого рівня соціальної активності особистості студентів.

У теорії спорту та педагогіці виділяється ще один аспект - діяльнісний. Суть його полягає у формуванні у студентів умінь і навичок спортивної діяльності, що забезпечують взаємодію кожного студента з товаришами по колективу, його адаптацію в групі. Готовність до використання фізкультурних і спортивних знань і умінь має три рівні:

- сприйняття, осмислення і запам'ятовування інформації;

- формування здатності використовувати знання й уміння у стандартних ситуаціях;

- формування здатності швидко і точно використовувати знання й уміння в незнайомих, складних і нестандартних ситуаціях[4, с. 57].

Таким чином, з вищевикладеного видно, що фізичне виховання відіграє важливу роль у формуванні майбутніх керівників персоналу.

Література

1. Андронов О.П. Фізична культура, як засіб впливу на формування особистості. М.: Мир, 1992.

2. Белорусова В.В. Виховання в спорті. М., 1993.

3. Бахчанян Г.С. Мотивація інтересу до занять фізичною культурою та спортом // Педагогіка і психологія. - № 4. – 1997. – С.41
4. Кузь В.І. Основи національного виховання. – К: ІВЦ «Київ», 1993.
5. Фізична культура: Навчальний посібник / під ред. В.А. Коваленко. -М.:Вид-во: АСВ, 2000. – С. 432 .

Скалозуб О.М.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Рівень мотивації навчальної діяльності є одним з визначальних факторів успішного оволодіння студентами іноземною мовою. Високий рівень мотивації може компенсувати низькій рівень знань, тоді як низький рівень мотивації не може бути компенсований будь-яким іншим компонентом, який визначає та впливає на рівень розвитку умінь та навичок. Тому складно переоцінити важливість комплексного, системного та науково-обґрунтованого впливу викладача на мотиваційну структуру навчальної діяльності студентів. Підтримання стійкого професійного інтересу до вивчення англійської мови сприяє найбільш успішному її оволодінню, оскільки висока мотивація є основною умовою успішного вивчення англійської мови, і це збільшує відповідальність викладача.

Опрацювання теоретичного матеріалу з проблеми мотивації навчальної діяльності дало змогу констатувати, що структура мотивації навчальної діяльності не є раз і назавжди сформованою, вона постійно змінюється. Формування мотивації є процесом виключно внутрішнім і ззовні можуть задаватись лише мотиватори, а не самі мотиви. Насправді мотивованою навчальна діяльність може бути лише за умови існування певної потреби і усвідомлення студентом можливості задоволення цієї потреби для спрямування своєї активності на виконання навчальних завдань.

Саме проблемі підвищення мотивації студентів присвячено цю статтю. При розробці системи роботи з метою підвищення мотивації увага зверталась на вікові характеристики, динаміку змін інтересів та індивідуальні особливості студентів, що мають безпосередній вплив на стратегію їх поведінки на практичних заняттях з англійської мови. Крім того, була врахована дія негативних факторів, що формують ставлення студентів до предмету та стримують їх активність.

Для ґрунтовнішого та глибшого аналізу ситуації, виявлення характерних особливостей структури мотиваційної сфери, було проведене анкетування серед студентів КП ДонНТУ, у якому взяло участь понад 100 осіб. Завдяки ретельному аналізу результатів було виявлено, що англійська мова користується популярністю, але більш важливими вважаються ті навчальні дисципліни, які безпосередньо пов'язані з майбутньою професією респондентів. Студенти ди-